

๑๖

นางจุฬาสุภักททาผู้นำบุญสู่อุคคนคร

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี มีสหายคนหนึ่งซึ่งเป็นเศรษฐีชื่อว่า อุคคะ อยู่ในเมืองอุคคนคร แสดงว่าต้องเป็นเศรษฐีใหญ่มาก เพราะว่าชื่อเมืองชื่อเดียวกัน ในวัยหนุ่มทั้งสองได้เรียนศิลปะอยู่ในสำนักอาจารย์เดียวกัน ทั้งคู่ต่างก็ทำสัญญากันว่า เมื่อต่างคนต่างเติบโตมีครอบครัวมีบุตรธิดาแล้ว ถ้าฝ่ายใดขอลูกสาวของอีกฝ่ายให้แต่งงานกับลูกชายของตน ฝ่ายที่ถูกขอลูกสาวจะต้องยกให้ฝ่ายสวามิภักดิ์ หมายความว่า ถ้าเธอมีลูกสาวฉันมีลูกชาย แล้ว

ถ้าขอลูกสาวมาต้องยกให้

ต่อมาทั้งสองเจริญวัยขึ้น ท่านอุคคะก็ได้มาเป็นเศรษฐีของเมืองอุคคนคร ส่วนท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้มาเป็นเศรษฐีอยู่ที่เมืองสาวัตถี วันหนึ่งอุคคะเศรษฐีได้นำสินค้าบรรทุกเกวียน ๕๐๐ เล่ม เดินทางมาค้าขายยังเมืองสาวัตถี ก็ได้มาพักที่บ้านของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี เพราะเป็นเพื่อนรักกัน ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีจึงเรียกนางจุฬาสัทธา “ลูกสาวคนที่สองของตนมา บอกตรง ๆ

เลยว่า ฉันมีลูกสาว ให้มาต้อนรับ แล้วสั่ง “ลูก ลูกช่วยดู
ต้อนรับอุคคเศรษฐีเพื่อนของพ่อด้วย”

ในขณะนั้นนางสาวจุฬาสัทธา ทำหน้าที่ดูแลการ
ถวายทานแด่ภิกษุสงฆ์ ๒,๐๐๐ รูปต่อวัน อย่าลืมนะท่าน
อนาถบิณฑิกเศรษฐีเลี้ยงพระวันละ ๒,๐๐๐ รูป ก็ได้ลูก
สาวคนที่สอง ชื่อจุฬาสัทธาคอยดูแลถวายพระ และเมื่อ
นางได้ฟังธรรมก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน พ่อก็
เป็นพระโสดาบัน พี่กัลยาเป็นพระโสดาบัน น้องจุฬาสัทธา

ก็เป็นพระโสดาบัน เมื่อนางสาวจุฬาสัทธา ได้รับมอบ
หมายแล้วได้จัดเตรียมทุกอย่างด้วยมือของตนเอง เช่น
จัดเตรียมอาหาร เครื่องประดับ ของหอม เครื่องลูบไล้
เป็นต้น คือเตรียมทุกอย่างพร้อมหมด

ระหว่างที่ท่านอุคคเศรษฐีรับประทานอาหาร เธอ
ก็ไปเตรียมน้ำอาบไว้ แล้วจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างอย่าง
เรียบร้อย อุคคเศรษฐีก็ได้เฝ้าสังเกตจุฬาสัทธาเห็นกิริยา
มารยาทก็รู้สึกพอใจ เราจะต้องขอจุฬาสัททาลูกสาวท่าน

อนาถบิณฑิกเศรษฐีไปให้ลูกชายของเรา ก็เลยเข้ามา
เลียบ ๆ เคียง ๆ คุยกับท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีว่า เรา
เคยเรียนอยู่ด้วยกันกับพระอาจารย์ทศปาโมกข์ เราเป็น
เพื่อนเล่นกัน ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีก็รู้ จำได้หรือเปล่า
ว่า ตอนที่หนุ่ม ๆ ด้วยกัน ได้เคยให้คำมั่นสัญญาอะไรไว้
ถ้าใครมีลูกสาว ฝ่ายลูกชายไปขอฝ่ายที่มีลูกสาวก็ต้องยก
ให้ ถ้าอย่างนั้นเราขอเลย คือไม่ต้องเสียเวลารักแล้ว รอ
ไม่ได้แล้ว ขอว่า ยกจุฬาสัทธาให้ไปแต่งงานกับลูกชาย

ของเราเถอะ

ที่นี้ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีรู้ว่า อุกคเศรษฐียังเป็น
มิจฉาทิฐิอยู่ คือ ยังมีความเห็นผิดอยู่ ยังไม่เข้าใจเรื่องกฎ
แห่งกรรม ในข้อแรกของสัมมาทิฐิ ยังไม่ผ่านสักข้อเลย
โลกนี้ โลกหน้า นรก สวรรค์ ผลแห่งทาน มารดาบิดา
มีคุณ เหล่านี้ เป็นต้น ก็กลัวว่า ลูกสาวจะลำบากในกาล
ภายหน้า แต่ก็ต้องรักษาไมตรีของอุคคเศรษฐีไว้ ก็เลย
บอกว่า “สหาย...สำหรับเราไม่มีความขัดข้องหรอก” ก็เลย

หาทางออกว่า “แต่ว่าบุตรธิดาของเราทุกคน เราได้ถวาย
พระสัมาสัมพุทธเจ้าแล้ว เราจึงไม่อาจสามารถจะตัด
สินใจตามลำพังได้ ยกให้เป็นลูกพระพุทธรองค์แล้วต้องไป
ถามพระองค์ก่อน” คือ หากโคลงบายเพื่อจะนำอุคคเศรษฐี
ไปเข้าเฝ้า เพื่อว่า ถ้าหากว่ามีบุญก็จะได้รับบรรลุมรรค พอ
บรรลุมรรคแล้วก็เป็นสัมมาทิฐิ ลูกสาวของตัวก็จะได้ไม่
ลำบาก

“เราจะไปกราบทูลประทานขออนุมัติจากพระ

พุทธรองค์ก่อน หากพระองค์ไม่ขัดข้องเราก็นินดีเพื่อน” วัน
รุ่งขึ้นท่านเศรษฐีก็ไปกราบทูลข้อความทั้งหมดแต่พระ
สัมาสัมพุทธเจ้า พระองค์นั่งฟังไปก็ระลึกละลาไป ตรว
ดูด้วยสัพพัญญุตญาณเห็นว่า อุคคเศรษฐีมีบุญที่จะบรร
ลุมรรค จึงทรงอนุญาตให้นางจุฬาลงกาทาแต่งงานกับลูก
ชายอุคคเศรษฐี

ท่านเศรษฐีกลับมาแจ้งให้นางบุญญาภิกษมาได้
ทราบ เพื่อปรึกษาหารือเรื่องการจัดงานแต่งงานของลูก

สาวของตน จากนั้นท่านเศรษฐีจึงไปบอกท่านอุคคเศรษฐี
ว่า ตกลงเรายกลูกสาวให้ พร้อมกับกำหนดวันแต่งงาน

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้จัดงานมงคลอย่าง
ยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกับที่ท่านธนัญชัยเศรษฐีจัดงานมงคลให้
กับนางวิสาขาผู้เป็นธิดา แต่ว่าทั้งคู่ก็เป็นคู่บุญคู่บารมีกัน
จัดงานใหญ่พอกันเลย

ก่อนจะส่งตัวนางสาวจุฬาสัทธา ท่านอนาถ

บิณฑิกเศรษฐีก็ให้โอวาท ๑๐ ประการแก่นาง

๑. ไม่ควรนำไฟภายในออกภายนอก หมายถึง
เห็นความผิดของมารดาบิดาของสามีและสามีแล้วอย่าไป
พูดให้คนอื่นฟัง

๒. ไม่ควรนำไฟภายนอกเข้าไปภายใน หมายถึง
ถ้าใครได้มาพูดเรื่องร้อนกร้อนใจ จงอย่าได้นำเอาความ
นั้นมาพูดในบ้าน

๓. ให้แก่บุคคลที่ควรให้ หมายถึง ควรให้กับคนที่ได้ยืมของไป แล้วก็นำมาส่งคืน

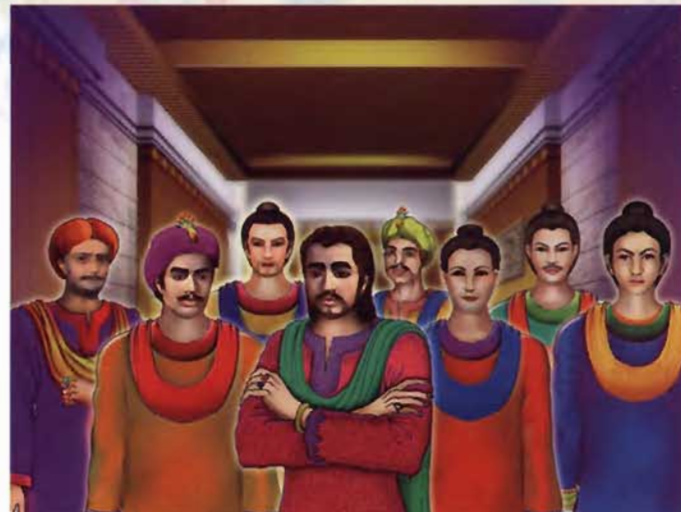
๔. ไม่ให้แก่บุคคลที่ไม่ควรให้ หมายถึง ไม่ให้แก่ผู้ที่ยืมของไปแล้ว ไม่นำมาส่งคืน

๕. ให้แก่บุคคลที่ให้หรือไม่ให้ หมายถึง เมื่อญาติมิตรผู้ยากจนมาขอความช่วยเหลือแล้ว เขาเหล่านั้นจะใช้คืนหรือไม่ก็ตาม ก็ควรให้แก่ญาติมิตรเป็นการสงเคราะห์ญาติ

๖. ควรนั่งให้เป็นสุข หมายถึง เมื่อนั่งในที่ใดก็ตาม เห็นมารดาบิดาของสามีและสามีแล้ว จะไปเดินลุกหนีอย่างนั้น ไม่ควร ควรจะลุกรับ ไม่ใช่ลุกหนี

๗. ควรบริโภคน้ำให้เป็นสุข หมายถึง ไม่ควรรับประทานอาหารก่อนมารดาบิดาของสามี และสามี จงดูแลทุกคนให้ได้รับประทานก่อนแล้วตนเองจึงค่อยรับประทานอาหารทีหลัง

๘. ควรนอนให้เป็นสุข หมายถึง ไม่ควรนอนก่อน
มารดาบิดาของสามี และสามี ควรดูแลความเรียบร้อย
ต่าง ๆ แล้วจึงเข้านอนทีหลังสุด

๙. ควรบูชาไฟ หมายถึง ให้คิดวามารดาบิดาของ
สามีและสามี เปรียบเสมือนกองไฟ ซึ่งมีทั้งคุณและโทษ
ต้องคอยดูแลให้ดี

๑๐. ควรนอนน้อมต่อเทวดาภายใน หมายถึง ให้

คิดวามารดาบิดาของสามี และสามี เปรียบเสมือนเทวดา
ต้องให้ความเคารพ คือ ท่านเหล่านี้มีความสำคัญมากต้อง
ให้เกียรติยกย่อง

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้คัดเลือกทนาย ๘ ท่าน
คือ ท่านคิดแล้วว่า การไปครองเรือน โดยอีกฝ่ายหนึ่งเป็น
มิฉนาทฐิ จะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นสักวันหนึ่ง เพราะฉะนั้น
เราเตรียมทนายไปก่อน แล้วก็สั่งว่า หากมีเรื่องเสียหาย
เกิดขึ้นในสถานที่ ๆ ลูกสาวของเราไปอยู่ก็ขอให้พวกท่าน

เป็นผู้ชำระคดีความด้วย

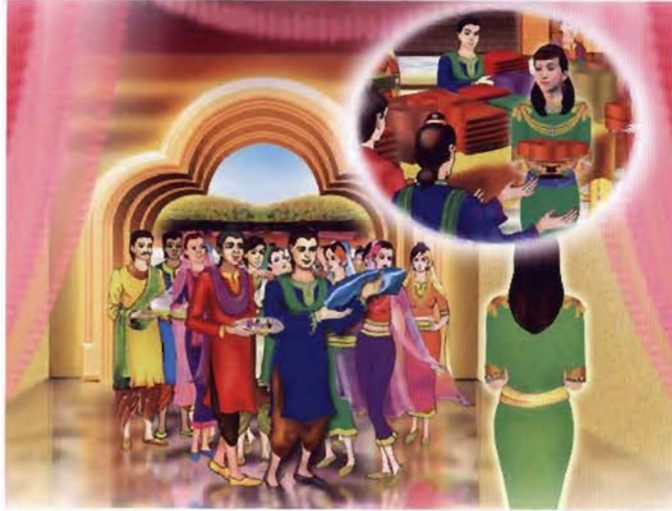
ในวันที่ท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีจะส่งลูกสาวไป ท่านก็ได้ไปถวายมหาทานแด่พระพุทธเจ้าพร้อมด้วยเหล่า พระสาวก คือชวนกันไปเลย ไปถวายภัตตาหาร เมื่อถวาย มหาทานเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงจัดพิธีส่งตัวลูกสาวไปสู่ เมืองอุคคนครอย่างยิ่งใหญ่

ตอนนี้ก็ได้เอนางสาวจุฬาสัทธา มาตบแต่ง

อย่างดี เพื่อยกย่องเชิดชูนางจุฬาสัทธาให้ประจักษ์แก่สายตาชาวนครสาวัตถิ ที่มาชื่นชมอยู่สองข้างทางเป็นจำนวนมาก

เมื่อเดินทางไปถึงเมืองอุคคนคร บรรดาญาติมิตร อุคคเศรษฐีพร้อมด้วยมหาชนก็ได้ให้การต้อนรับอย่างสมเกียรติ นางจุฬาสัทธาได้ลุกขึ้นยืนในรถ เพื่อให้ชาวเมือง ได้เห็นสมบัติของตนเอง เศรษฐีสมัยก่อนเขาทำกันอย่างนี้ ชาวอุคคนครนำเครื่องบรรณาการมาให้ นางก็ได้แบ่ง

ปันของเหล่านั้นให้ชาวอุคคนครเช่นกัน ดังนั้นชาวเมือง
อุคคนครจึงรักนางเสมือนกับญาติ

ท่านอุคคเศรษฐีผู้เป็นพ่อของสามีเป็นมิจฉาทิฐิ มี
ความเห็นผิด ไม่รู้ว่าบุคคลใดจึงจะควรบูชา ได้จัดงานใน
เรือนของตนอย่างยิ่งใหญ่ แล้วก็ได้เชิญนักบวชชีเปลือย
มา ท่านเศรษฐีจึงให้คนรับใช้ไปตามนางจุฬสฤัททามา
ไหว้นักบวชชีเปลือยตอนนี้

เมื่อนางจุฬสฤัททาเห็นว่า ท่านอุคคเศรษฐีให้คนมา

ตามไปไหว้นักบวชเปลือย นางจึงปฏิเสธ เพราะเกิดความ
ละอาย อุคคเศรษฐีพอได้ทราบดังนั้น จึงได้ส่งคนรับใช้ไป
ตามนางอีกหลายครั้ง แต่นางจุฬสฤัททาก็ปฏิเสธที่จะมา
ทุกครั้ง จนกระทั่งท่านอุคคเศรษฐีรู้ว่า นางไม่ยอมมาก็
โกรธ จึงสั่งบริวารว่า “เจ้าจงไปดูดตัวนางจุฬสฤัททามา
เดี๋ยวนี้” ลืมไปเลยว่าเพิ่งไปขอลูกสาวมาจากเพื่อน แต่
บรรดาทาสและบริวารทุกคนมีความรักและเคารพต่อนาง
จุฬสฤัททามาก ไม่มีใครกล้าไปแตะต้องตัวนาง เพียงแต่

ไปบอกให้นางทราบ แล้วเชิญไปหาท่านอุคคเศรษฐี

นางจุฬาสัททาคิดว่า พ่อผัว ไม่อาจให้อภัยแก่เรา
ได้ ท่านโกรธเราเพราะเหตุที่ไม่สมควรเลย หน้าตาเธอ
ยังเบิกบานเพราะเธอไม่ได้โกรธตอบ จึงให้บริวารไปเชิญ
ทนายทั้ง ๘ ท่านไปด้วยกัน แล้วก็เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น
ให้ทนายทั้ง ๘ ทราบต่อหน้าอุคคเศรษฐี ทนายทั้ง ๘
ท่านพอทราบเรื่องราวทั้งหมดก็มีวินิจฉัยว่า นางจุฬาสัททา
หาไม่มีความผิด แล้วก็ชี้แจงให้ท่านอุคคเศรษฐียินยอม

แต่อุคคเศรษฐียังค้างคาใจ จึงไปปรึกษาหารือ
กับภรรยาว่า "เธอดูลูกสะใภ้ของเราสิ ไม่ยอมไหว้สมณะ
ที่พวกเรานับถือ และยังบอกว่าท่านเหล่านี้ไม่มีความ
ละอาย ไม่นับถือและยังบอกอย่างนี้อีก"

ภรรยาของอุคคเศรษฐีคิดว่า แล้วสมณะที่ลูกสะใภ้
ของเรานับถือนั้นเป็นอย่างไร ทำไมนางถึงได้ให้ความ
เคารพกราบไหว้นับถือเป็นนักหนา เราควรจะไปถามนาง
ให้รู้เรื่องดีกว่าว่า สมณะที่ลูกสะใภ้ นับถือ มีลักษณะเป็น

อย่างไร เพราะเราก็ไม่เคยรู้เลย การสื่อสารสมัยก่อน
ยังไม่ค่อยจะดี จึงให้บริวารไปตามนางจุฬาลงกรณ์ มา แล้ว
ก็ถามนางอย่างดีเลย “ลูก... สมณะที่ลูกนับถือเป็นอย่าง
ไร ทำไมถึงได้สรรเสริญนักหนา ท่านมีศีล มีอาจารย์อย่าง
ไร ช่วยบอกให้แม่ทราบหน่อยเถอะ”

นางจุฬาลงกรณ์ก็เบิกบานขึ้นมาทันทีเลย มีความ
ปลื้มเพราะตัวเองก็เป็นพระโสดาบัน จึงประกาศคุณของ
พระพุทธเจ้าและเหล่าพระสาวกให้มารดาของสามีได้

ทราบ โดยในที่นี้ ขอนำมากล่าวโดยย่อ ๆ กล่าวว่า
“คุณแม่คะ สมณะทั้งหลายที่ลูกนับถือ เป็นผู้ที่มีอินทรีย์
สงบ มีใจสงบ คือ หยุดนิ่งดีแล้ว ท่านเหล่านั้นไม่ว่าจะ
ยืน เดิน นั่ง นอน ก็มีความเรียบร้อย สงบ เป็นผู้มี
กายกรรมสุจริต วาจากรรมสุจริต มโนกรรมสุจริต คือ มี
ความคิดที่บริสุทธิ์ คำพูดก็พูดออกมาจากใจที่บริสุทธิ์ และ
มีการกระทำที่บริสุทธิ์ เว้นจากบาปอกุศลทั้งหลาย แล้ว
ท่านยังเป็นผู้ไม่มีมลทิน แจ่มใสดุจสังข์และมุก” คือ

สมัยนั้นมุกกับสังข์ คนในยุคนั้นเขาเห็นง่าย สังข์ที่ซัด
อย่างดีแล้ว สะอาดหมดจดทั้งภายนอกภายใน “เต็ม
เปี่ยมไปด้วยธรรมอันบริสุทธิ์ ภายนอกก็เป็นพระแท้
ภายในก็มีพระแท้ มีพระในตัว เป็นพระทั้งนอกทั้งใน
สองชั้นทีเดียว”

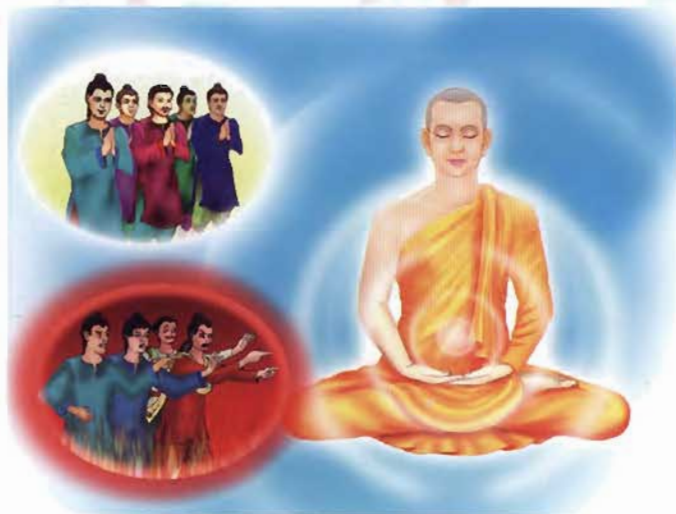
“ธรรมดานุคคลทั้งหลาย ย่อมหวั่นไหวต่อความ
มีลาภและความเสื่อมลาภ คือ มีลาภก็ดีใจ พอเสื่อมลาภ
ก็เสียใจ แต่สมณะที่ลูกนับถือ แม้จะได้ลาภ หรือเสื่อมลาภ

ก็ตาม ท่านก็วางใจเป็นกลาง ๆ เคย ไม่ได้รู้สึกอะไร”

“ธรรมดานุคคลทั้งหลาย ย่อมหวั่นไหวต่อความ
มียศและความเสื่อมยศ แต่สมณะของลูก แม้จะมียศหรือ
เสื่อมยศท่านก็วางใจเป็นกลาง ๆ คือ มียศก็เฉย เสื่อมยศ
ก็เฉย ๆ ไม่แสวงหายศด้วย และไม่แย่งเรื่องยศด้วย”

“ธรรมดานุคคลทั้งหลาย ย่อมหวั่นไหวต่อการ
สรรเสริญ” คือ ใครสรรเสริญ แก้ม หน้าแทบแตก
แล้วการนิทรา คือ หน้าเหี่ยวลงมา เหมือนน้ำเต้าที่ถูก

แดดเผา น้ำระเหยไปเลยฝอ ผิวไม่เต่งตึงอย่างนั้น “แต่
สมณะของลูก แม้จะถูกนินทาหรือสรรเสริญก็ตาม ท่าน
ก็เฉย ๆ วางใจเป็นกลาง ๆ”

“ธรรมดานุคคลทั้งหลาย คือทั้งโลกนี้ ย่อมยินดี
เมื่อได้รับความสุข และไม่ยินดีเมื่อได้รับความทุกข์ แต่
สมณะของลูก แม้ท่านจะมีสุขหรือทุกข์ก็ตาม ท่านก็เฉย ๆ
กล่าวคือ โลกธรรม ๘ ประการ เป็นธรรมประจำโลกนี้
มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มีคนสรรเสริญมีคนนินทา

มีสุขมีทุกข์ ท่านเฉย ๆ เพราะท่านไม่กระเทือน”

เมื่อนางจุฬาสัททากล่าวสรรเสริญคุณของพระ
พุทธองค์และเหล่าพระอริยสาวกจบแล้ว มารดาของสามี
จึงถามกลับว่า “ลูก...ที่ลูกพูดมาเป็นความจริงอย่างนั้น
หรือ” คือถาม ไม่ใช่กระทบกระเทียบบดกดัน เพิ่งเคยได้
ยิน

“เป็นจริงทุกประการค่ะคุณแม่”

“ถ้าเป็นเช่นนั้น ลูก... แม่อยากเห็นแล้วแหละ ช่วยนิมนต์สมณะที่ลูกว่า มาให้แม่ดูหน่อยได้ไหมจะ ลูกจะนิมนต์มาได้เมื่อไหร่ละ แม่อยากเห็นเร็ว ๆ ลูกพอจะบอกแม่ได้ไหม”

“พຽ່ງนี้เลยจะแม่”

“พຽ່ງนี้เลย มันจะเป็นไปได้อย่างไร ก็พระสมณะของลูก อยู่ไกลถึงเมืองสาวัตถิถูกรู้ไหมเมืองอุคคนคร อยู่ห่างจากเมืองสาวัตถิ ๑๒๐ โยชน์ ซึ่งจะต้องใช้เวลา

ในการเดินทางทั้งสิ้น ๒ เดือน ลูกมันเป็นไปได้อย่างไร ที่จะนิมนต์มาพຽ່ງนี้” มันตั้ง ๑,๓๒๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางสองเดือน อย่าลืมนัยก่อนชีเกวียน

“ลูกทราบดีจะแม่ แต่ลูกมันใจว่า พระพุทธรองค์พร้อมเหล่าพระสาวก จะมาถึงเรือนของเราในวันพຽ່ງนี้แน่ ๆ” แสดงว่าไม่ได้มีความกลางแกลงในพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และ สังฆานุภาพเลย เพราะนางมีพระรัตนตรัยเป็นสรณะ

“ถ้าลูกมันใจเช่นนั้นนิมนต์มาเลย แม่อยากเห็น”

“แม่คะ ถ้าเช่นนั้นลูกขอกราบถวายภัตตาหารแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมด้วยเหล่าพระสาวกทั้ง ๕๐๐ รูป ในวันพรุ่งนี้ด้วยได้ไหมคะ”

“เชิญเถิดลูก ลูกจัดภัตตาหารประณีตให้บริบูรณ์เลย” นางจุฬาลงกูราก็ได้ไปตระเตรียมมหาทานเพื่อถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พร้อมด้วยเหล่าพระสาวกในวัน

รุ่งขึ้นทันที

วิธีการบนิมนต์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นเรื่องที่ยากนักมันทำได้ ๒,๐๐๐ กว่าปีทีเดียว นางจึงขึ้นไปบนปราสาทชั้นบนสุดพร้อมด้วยเครื่องสักการะ มีของหอม เครื่องอบ ดอกไม้ เทียนรูป มีใจเบิกบานแจ่มชื่นทีเดียว แล้วนางก็หันหน้าไปทางทิศที่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ที่วัดพระเชตุวัน พร้อมกับก้มลงกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง

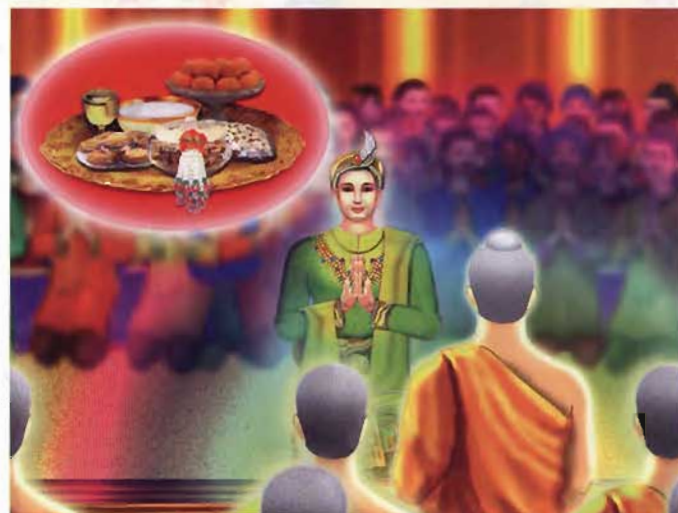
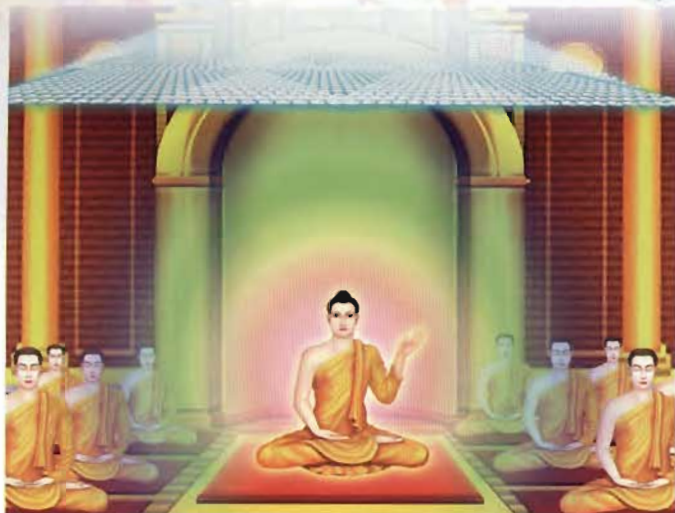

แล้วก็สวดสรรเสริญคุณพระรัตนตรัย ระลึกนึกถึง
คุณของพระรัตนตรัย ทำการบูชาด้วยของหอม เครื่อง
อบ ดอกไม้ และรูป แต่ถ้าเราไม่มีเราก็พนมมือต่างเทียบ
รูป ดอกไม้ ไว้ระหว่างอกของเรา เคารพด้วยดวงใจ
แล้วก็ก้มกราบด้วยเศียรเกล้า ทั้งเนื้อทั้งตัวมอบถวายแด่
พระรัตนตรัย

นางจุฬาสัทททา กล่าวจบก็ตั้งจิตอธิษฐานและ
นิมนต์ว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญหม่อมฉันขอนิมนต์พระ

สัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมด้วยเหล่าพระสาวกมาฉัน
ภัตตาหารในวันพรุ่งนี้ ขอพระพุทธรองค์ทรงรับทราบด้วย
เทอญ

จากนั้นนางก็ใช้มือหยิบดอกมะลิขึ้นมา ด้วยจิต
ที่เป็นกุศล อานุภาพแห่งนางที่เป็นพระโสดาบัน ความ
เลื่อมใสในสัมมาสัมพุทธเจ้า และพุทธานุภาพจึงทำให้เกิด
สิ่งอัศจรรย์ขึ้น ดอกมะลิเลื่อนลอยไปในอากาศจำนวน
ทั้งสิ้น ๘ กำ ไม้ไผ่ขัด ดอกมะลิลอยไปที่วัดพระเชตุวัน

ไปหาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปประดิษฐานเป็นเพดาน
ดอกไม้อยู่เบื้องบน ในขณะที่พระพุทธร่องค์ทรงแสดงธรรม
ให้แก่ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีกับบริวารฟังอยู่

เมื่อพระพุทธร่องค์ทรงแสดงธรรมจบ ท่านอนาถ
บิณฑิกเศรษฐีกราบนิมนต์พระพุทธร่องค์เพื่อถวาย
ภัตตาหารในวันรุ่งขึ้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า “ท่าน
เศรษฐี ตถาคตรับนิมนต์นางจุฬสฤทธาในวันพรุ่งนี้แล้ว”

“พระองค์ผู้เจริญ จุฬสฤทธาลูกของหม่อมฉันอยู่

ไกลจากที่นี่ถึง ๑๒๐ โยชน์ ไม่ใช่หรือพระเจ้าข้า”

“ใช่แล้ว ท่านเศรษฐี สัตบุรุษทั้งหลาย แม้จะอยู่
ไกลแสนไกลเพียงใด ก็ปรากฏดูอยู่ต่อหน้าพระตถาคต”

สัตบุรุษทั้งหลาย แม้อยู่ในที่ไกล ดูภูเขาสูงใหญ่
ย่อมปรากฏให้เห็นเด่น อยู่ไกลก็เหมือนอยู่ใกล้ ส่วน
อสัตบุรุษย่อมไม่ปรากฏดูลูกศรที่นักธนูยิงไปในเวลา
กลางคืน คือ ไม่ปรากฏเลย พุบหายไปไหนก็ไม่รู้ อยู่ใกล้

เหมือนอยู่ไกล

สัตบุรุษ คือ บุคคลผู้ที่สั่งสมบุญบารมีไว้ดีแล้ว ในสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ก่อน ๆ คือ ผู้ที่สั่งสมบุญมาดี แม้อยู่ไกลแสนไกลเพียงใดย่อมปรากฏในญาณทัศนะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เหมือนอยู่ใกล้ ๆ

ส่วนอสัตบุรุษ คือ พวกคนพาล ที่มองเพียงปัจจุบัน ไม่คำนึงถึงโลกหน้า เป็นผู้เห็นแก่ได้ เห็นแก่ผลประโยชน์ หรือเห็นแก่อำมิส แม้จะนั่งอยู่ใกล้พระพุทธองค์ก็ไม่มีใคร

สนใจ คือ เห็นเหมือนมองไม่เห็น ขนาดอยู่ใกล้ ๆ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังไม่ค่อยเข้าใจเลยในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงแสดงธรรม

ท้าวสักกเทวราช เห็นด้วยทิพพจักขุ คือ มองมาเลย เพราะสิ่งที่นางจุฬาสัทธาทำ ไม่ใช่เรื่องธรรมดา มองดูแล้วก็ฟังด้วยทิพพโสต ทราบว่า พระบรมศาสดาทรงรับนิมนต์ของนางจุฬาสัทธา จึงเรียกวิชฌกรรมเทพบุตรมาเข้าเฝ้ารับสั่งให้เนรมิต เรือนยอดจำนวน ๕๐๐

หลัง เพื่อพาพระพุทธรองค์พร้อมด้วยเหล่าพระสาวกเดินทางไปสู่เมืองอุคคนครในวันรุ่งขึ้น ด้วยพุทธานุภาพเป็นหลัก และเทวานุภาพเป็นส่วนเสริม เราจะเห็นว่า ผู้สั่งสมบุญมาดีแล้ว อะไรก็สะดวกทั้งนั้น อุปสรรคมีน้อย

ในวันรุ่งขึ้นวิศวกรรมเทพบุตรจึงได้ทำตามคำบัญชาของท้าวสักกเทวราช โดยเนรมิตเรือนยอด ๕๐๐ หลัง ที่หน้าซุ้มประตูวัดพระเชตุวัน พอเนรมิตเสร็จก็ยืนอยู่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมด้วยเหล่าพระสาวก

ชีนาสพ ๕๐๐ รูป ก็ประทับนั่งในเรือนยอดนั้นเป็นปกติของท่าน ที่จริงท่านจะเหาะไปหรือแวบไปก็ได้ แต่เพื่อให้เป็นเกียรติยศ มนุษย์ต้องให้เห็นหยาบ ๆ

จากนั้นเรือนยอดก็พาพระพุทธรองค์และพระสาวก ๕๐๐ รูป ไปสู่เมืองอุคคนคร ท่านอุคคเศรษฐี พร้อมด้วยบริวาร ได้ไปยืนมองดูหนทางที่พระองค์จะเสด็จมา ตามที่นางจุฬาลงกะพาได้บอกไว้ คือ ไปยืนคอยรับเสด็จ แต่ก็ไม่ค่อยแน่ใจว่า จะมาได้อย่างไร คิดว่าท่านอาจจะ

หลัง เพื่อพาพระพุทธรองค์พร้อมด้วยเหล่าพระสาวกเดินทางไปสู่เมืองอุคคนครในวันรุ่งขึ้น ด้วยพุทธานุภาพเป็นหลัก และเทวานุภาพเป็นส่วนเสริม เราจะเห็นว่า ผู้สั่งสมบุญมาดีแล้ว อะไรก็สะดวกทั้งนั้น อุปสรรคมีน้อย

ในวันรุ่งขึ้นวิศวกรรมเทพบุตรจึงได้ทำตามคำบัญชาของท้าวลัทธิเทวราช โดยเนรมิตเรือนยอด ๕๐๐ หลัง ที่หน้าซุ้มประตูวัดพระเชตุวัน พอเนรมิตเสร็จก็ยืนอยู่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมด้วยเหล่าพระสาวก

ชีนาสพ ๕๐๐ รูป ก็ประทับนั่งในเรือนยอดนั้นเป็นปกติของท่าน ที่จริงท่านจะเหาะไปหรือแวบไปก็ได้ แต่เพื่อให้เป็นเกียรติยศ มนุษย์ต้องให้เห็นหยาบ ๆ

จากนั้นเรือนยอดก็พาพระพุทธรองค์และพระสาวก ๕๐๐ รูป ไปสู่เมืองอุคคนคร ท่านอุคคเศรษฐี พร้อมด้วยบริวาร ได้ไปยืนมองดูหนทางที่พระองค์จะเสด็จมา ตามที่นางจุฬาลงกตาได้บอกไว้ คือ ไปยืนคอยรับเสด็จ แต่ก็ไม่ค่อยแน่ใจว่า จะมาได้อย่างไร คิดว่าท่านอาจจะ

เสด็จดำเนินมา ก็มองดู แต่ปรากฏ เกินคาด ไม่ได้เดินเข้า
ประตูเมืองมา แต่ลอยมาเลย ดูหน้าท่านเศรษฐีกับภรรยา
ที่ตาโตอยู่แล้ว โทหนักรเข้าไปอีก ส่วนนางจุฬาสัททวาร
อยู่ก็นิ่งเฉย ๆ รู้ว่าเป็นปกติของพระพุทธองค์ กับพระ
สาวก ผู้มีอานุภาพ

พอเห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเหล่า
พระสาวก เสด็จมาด้วยสิริสมบัติอันยิ่งใหญ่อลังการ จึง
ทำให้ท่านเศรษฐี ขนลุกชูชัน เกิดความปีติเลื่อมใสเป็น

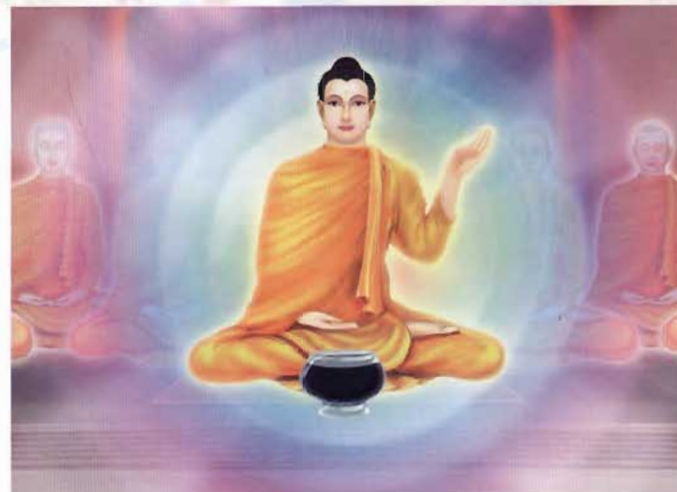
อย่างมาก บรรดาทั้งหลายก็มีความปีติ มีความเลื่อมใส
ต่างพากันสักการบูชาแต่พระพุทธองค์และพระสาวก
จากนั้นท่านก็ให้การต้อนรับ กราบถวายบังคมพระบรม
ศาสดา ตอนนี้อยู่ใจ เลยลืมเรื่องราวที่สั่งให้บริวารไปจุด
นางจุฬาสัททามา แล้วได้ถวายทานแด่พระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าพร้อมด้วยเหล่าพระสาวก ขีณาสพทั้ง ๕๐๐ รูป ใจ
ปลื้มปีติอย่างที่ไม่เคยเป็นอย่างนี้มาก่อนเลย ปลื้ม ๆ มาก
ถวายแล้ว พุดไปคุยไป ชื่นชมพุทธานุภาพไป เรียกว่า

ตอนนั้นไม่มีใครส่งปลักคน บริวารก็คุกกันอ้ออิง ตลอด
เลย

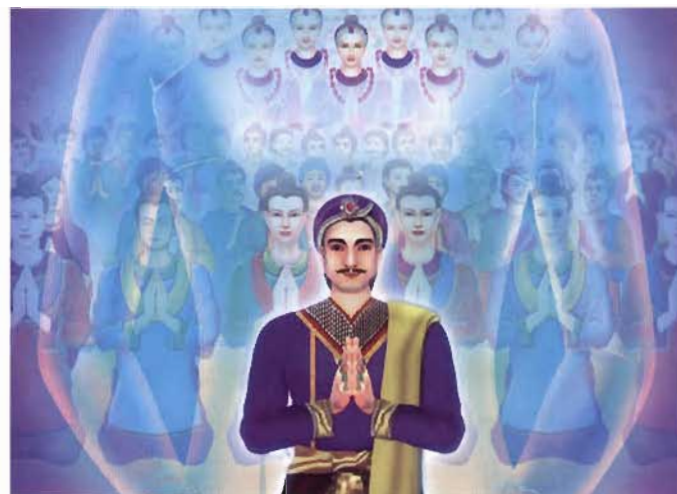
ท่านเศรษฐีอาราธนาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
กับพระสาวกชีนาสพ ทั้ง ๕๐๐ รูป ทุกวันเลย พอฉัน
เสร็จ ฟังธรรมเสร็จ อาราธนาวันพรุ่งนี้ต่อ ฉันเสร็จ ฟัง
ธรรมเสร็จ อาราธนาต่ออย่างนี้ตลอด ๗ วัน ปลื้มมาก
จากคนขี้เหนียวที่สุด ตระหนี่มาก ที่เคยมีความเห็นผิด
เข้าใจผิดว่า ผู้เปลือยกายนั้น คือ ผู้หมดกิเลส

พระพุทธองค์ทรงทราบว่า ใจของท่านเศรษฐี
ละเอียดอ่อนแล้ว คือ ให้ขัดเกลาไปสัก ๗ วัน เหมาะ
สมที่จะฟังธรรมแล้ว ตอนนี้จึงแสดงธรรมจริง ๆ ก่อน
หน้านั้นก็กล่าวชื่นชมพอให้ปลื้มใจ แล้วก็รับนิมนต์ในวัน
รุ่งขึ้น แต่ก็ไม่ได้แสดงธรรมอะไรยาว ๆ ดูกำลังบุญจาก
ในอดีตกับปัจจุบันว่า กำลังบุญมาถึงแล้วสว่างถึงที่แล้ว ใจ
ใสแล้ว มีความละเอียดอ่อนพร้อมที่จะรับฟังธรรมะได้แล้ว
บุญปัจจุบันกับบุญเก่าเชื่อมกันแล้ว พระองค์ก็ทรงแสดง

ธรรมโปรดท่านเศรษฐีและเหล่าบริวาร

เมื่อจบพระธรรมเทศนา ท่านอุคคเศรษฐีและเหล่า
 สรรพสัตว์ทั้งหลาย ประมาณ ๘๔,๐๐๐ ได้บรรลุธรรมแล้ว
 คือไม่เฉพาะเศรษฐี เหล่าสรรพสัตว์ทั้งหลายด้วย คำว่า
 เหล่าสรรพสัตว์ทั้งหลายในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่มีกายทิพย์ ที่
 มาฟังธรรมด้วย ๘๔,๐๐๐ บรรลุธรรม แล้วพระองค์ก็
 ตรัสกับพระอนุรุธะว่า ดูก่อนอนุรุธะ ขอเธอจงอยู่ที่นี้
 ก่อน เพื่ออนุเคราะห์นางจุฬาสักทาและชาวเมือง

พระอนุรุธะท่านเป็นเลิศทางทิพพจักขุ ท่านมี
ตาทิพย์ขอบสวดสองดูสัตว์โลก เป็นอริยาศัยของท่านข้าม
ชาติ สร้างบารมีมากเพื่อการนี้ ในจำนวนผู้ที่มิตาทิพย์
ขอให้เป็นอันดับหนึ่ง จากนั้นพระบรมศาสดาพร้อมด้วย
เหล่าพระสาวกจึงเสด็จกลับเมืองสาวัตถี ตั้งแต่นั้นมาชาว
เมืองอุคคนครทั้งเมือง ได้เป็นผู้มีศรัทธาเลื่อมใสในพระ
รัตนตรัย อย่างเต็มเปี่ยมบริบูรณ์

